

Arrest

nr. 44 163 van 28 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de verzoekschriften tot voortzetting ingediend op 25 november 2009 en 3 december 2009.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. PIROTTE loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Nuradilovo, Dagestan, te zijn. U zou er een winkel hebben uitgebaat en eveneens in het zwart als taxichauffeur hebben gewerkt. Begin april 2001 zou u drie Tsjetsjenen naar Tsjetsjenië moeten brengen hebben. Onderweg zouden jullie aangehouden zijn en er zouden zich zonder uw medeweten wapens in uw wagen hebben bevonden. Die wapens zouden zich in de bagage van uw passagiers hebben bevonden. Daarom zou u een week lang te Gudermes, Tsjetsjenië, opgesloten zijn. Uw intern paspoort zou toen in beslag genomen zijn. Nadat u een document ondertekende dat u uw woonplaats niet zou verlaten en nadat uw broers u vrijkochten, zou u vrijgelaten zijn. U was toen zes dagen vastgehouden. Enkele dagen na uw

vrijlating zou u bij een vriend overnacht hebben. Die ochtend zou de OMON uw woning binnengevallen zijn, op zoek naar u. Ze zou een convocatie voor u hebben achtergelaten. Uw echtgenote en broer zouden bedreigd zijn. Daarop zou uw broer naar uw vriend gekomen zijn en u hebben aangeraden niet naar huis terug te keren. Hijzelf zou een bevriende advocaat gecontacteerd hebben, maar die zou geweigerd hebben u te verdedigen. Nadien zou OMON nog drie keer langsgekomen zijn en telkens een oproepingsbrief voor u hebben achtergelaten waarin u als getuige werd opgeroepen. U zou zich nooit gemeld hebben omdat u vreesde dat u in werkelijkheid niet als getuige werd opgeroepen en omdat over onvoldoende financiële middelen beschikt om u telkens vrij te kopen. Daarom zou u op 19 mei 2001 met de trein naar Moskou gegaan zijn. Uw echtgenote en uw minderjarige dochter zouden ook daarheen gekomen zijn en samen zouden jullie Moskou hebben verlaten, richting België, waar jullie op 28 mei 2001 aankwamen. Dezelfde dag nog vroeg u hier asiel aan. Na uw vertrek zou OMON u nog regelmatig thuis gezocht hebben. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte; uw rijbewijs en een fax met vier convocaties.

B. Motivering

Niettegenstaande in de ontvankelijkheidsfase besloten werd dat een verder onderzoek noodzakelijk was, blijkt na onderzoek ten gronde dat er op basis van de door u aangebrachte elementen niet besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de laatste jaren voor uw vertrek uit Dagestan in mei 2001 effectief te Nuradilovo, district Khasavyurt, Dagestan, te hebben verbleven. Zo kan u slechts drie districten opsommen te Dagestan en kan u slechts drie buurdorpen van uw dorp Nuradilovo opnoemen. De postcode van Khasavyurt kent u evenmin (gehoor CGVS TG p. 8-9, 13). U kent geen politieke partijen of organisaties bij naam. Ook weet u niet wanneer er verkiezingen plaatsvonden te Dagestan en weet evenmin of er ooit een referendum heeft plaatsgevonden (gehoor CGVS TG p. 11). Verder beweert u dat Mogamedali Amirov de belangrijkste man van Dagestan is. Wie hij dan wel is, wist u niet te zeggen (gehoor CGVS TG p. 11). Nog (her-) kent u de burgemeester van Khasavyurt niet. Dan beweert u dat de afgevaardigde van de DUMA de burgemeester van de stad is (gehoor CGVS TG p. 13-15). Hoewel u als taxichauffeur te Khasavyurt zou gewerkt hebben kan u slechts één enkele straatnaam in de stad opnoemen. Ook kan u geen namen van pleinen, van bekende gebouwen of van fabrieken in Khasavyurt geven (gehoor CGVS TG p. 16-17). Verder kan u zich de laatste jaren geen explosies of aanslagen op gebouwen of personen herinneren (gehoor CGVS TG p. 14). Dan beweert u dat in 1998 of 1999 het cultuurhuis te Khasavyurt is opgeblazen. Twee vrouwen zouden opgekomen zijn. Een andere explosie zou zich niet meer hebben voorgedaan (gehoor CGVS TG p. 12, 14). Over een ontploffing in de stad in augustus 2000 en of er ooit iets met de spoorweg te Khasavyurt gebeurd is, wist u niet te zeggen. Of er ooit nog aanslagen met doden hebben plaatsgevonden wist u evenmin (gehoor CGVS TG p. 12, 15).

Daarnaast dient te worden gesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat de door u ingeroepen moeilijkheden met de autoriteiten het gevolg zijn van een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Luidens uw verklaringen werd u toevallig aangehouden nadat u bij een blokpost werd gecontroleerd en nadat er verdachte personen en wapens in uw auto werden aangetroffen. U had echter geen contacten met rebellen, was niet actief voor de Tsjetsjeense zaak en kende nooit eerder problemen met de autoriteiten (gehoor CGVS DB p. 6 ev.). Uit uw beweringen blijkt tevens duidelijk dat de actie van de autoriteiten niet specifiek gericht was tegen u, maar wel een algemene controle inhield (gehoor CGVS TG p. 19 ev.).

Verder legde u een fax van vier convocaties neer waarin u opgeroepen werd als getuige. Er werd echter nooit een beschuldiging tegen u geuit of officieel geacteerd. U bent niet op de hoogte van enige gerechtelijke stappen die tegen u na uw vrijlating werden genomen. U wist enkel te vertellen dat de autoriteiten nog meermaals naar u zijn komen informeren, de laatste keer zes maanden geleden (gehoor CGVS TG p. 26 ev.). In het licht van bovenstaande vaststellingen is het dan ook weinig aannemelijk dat u daadwerkelijk gevisieerd zou zijn door de autoriteiten en bij een eventuele terugkeer vervolgd zou worden.

Daarnaast kan niet worden gesteld dat het door u aangehaald probleem met de Dagestaanse autoriteiten daadwerkelijk het gevolg zou zijn van een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw ondervraging en aanhouding in april 2001 en de huisbezoeken nadien, moeten immers geplaatst worden tegen de achtergrond van het gewapend conflict tussen Tsjetsjeense rebellen en de Dagestaanse autoriteiten. Genoemd feit alsook de andere huisbezoeken kaderen volledig in de veiligheidsacties en controles uitgevoerd door de Dagestaanse autoriteiten, sinds het conflict steeds zeer waakzaam voor eventuele (activiteiten van) rebellen in het grens- en op het grondgebied. Na het betalen van een geldsom en het ondertekenen van een belofte uw woonplaats niet te verlaten, kon u overigens zonder meer vrijkomen (gehoor CGVS TG p. 20-21).

Nog dient te worden opgemerkt dat u beweerdte dat het voor u onmogelijk zou zijn om te ageren tegen eventuele beschuldigingen omdat het gerecht in Dagestan zo niet werkt en omdat u over onvoldoende geld beschikt (gehoor CGVS TG p. 26 ev.). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie in bijlage in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Dagestani-Tsjetsjenen niet systematisch vervolgd worden door de Dagestaanse autoriteiten en de mogelijkheid op en/of een effectief beroep op bescherming bij diezelfde autoriteiten geenszins uitgesloten is. Het feit dat u wordt opgeroepen als getuige dient gekaderd te worden in een onderzoek naar het wapenbezit en het transport van eventuele rebellen.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs kan voorleggen waaruit blijkt dat u tot voor uw komst naar België permanent in Dagestan was geregistreerd en/of heeft verbleven. U bent enkel in het bezit van een geboorteakte, een rijbewijs en een fax van convocaties. U bent niet in het bezit van uw intern paspoort. Dit zou volgens uw verklaringen bij uw aanhouding door de autoriteiten zijn ingehouden en u zou dit nooit hebben teruggekregen (gehoor CGVS p. 7). Het interne paspoort is nochtans het document dat Russische/Dagestaanse onderdanen steeds bij zich moeten hebben om zich te kunnen identificeren bij een eventuele controle door de autoriteiten. Het is derhalve weinig waarschijnlijk dat u dit identificatiebewijs niet zou hebben teruggekregen bij uw vrijlating, te meer daar het geen document betreft waarmee u het grondgebied van de Russische Federatie op legale wijze kan/kon verlaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Hij stelt dat zijn louter behoren tot de Tsjetsjeense bevolkingsgroep volstaat om een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd aan te nemen en hij verwijst naar algemene rapporten aangaande de situatie in Tsjetsjenië en naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Aangaande de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing betwist verzoeker dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt de laatste jaren voor zijn vertrek in mei 2001 effectief te Nuradilovo, district Khasavyurt, Dagestan te hebben verbleven. Hij was wel degelijk het slachtoffer van een persoonsgerichte en systematische vervolging door de Dagestaanse autoriteiten en hij herhaalt zijn asielmotieven en verwijst naar de algemene situatie voor personen van Tsjetsjeense origine in de Russische Federatie.

Verzoeker volhardt dat hij zijn verblijf in Dagestan niet kon aantonen aan de hand van zijn intern paspoort omdat dit in beslag was genomen door de autoriteiten. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een faxkopie van zijn propiska (met vertaling) die zijn verblijf in Nuradilovo dient te staven.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen.

Verzoeker brengt geen enkel concreet bewijs bij waaruit een verblijf in Dagestan, of een vrees voor vervolging zou moeten blijken. De bij het verzoekschrift toegevoegde stukken bieden geen garantie op authenticiteit. Aan makkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen faxberichten kan geen bewijswaarde worden verleend. Daargelaten deze vaststelling, merkt de Raad op dat de gefaxte propiska enkel gewag maakt van een inschrijving in de gemeente Nuradilov in 1992, wat zijn verblijf tot 2001 niet kan ondersteunen. Het is bovendien ongeloofwaardig dat verzoeker bij zijn vrijlating zijn intern paspoort niet zou hebben teruggekregen. De ontstentenis van soortgelijke bewijskrachtige stukken, zonder dat hiervoor een plausibele verklaring is, ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing is voorts gesteund op de bevindingen van de Commissaris-generaal dat verzoeker zijn verblijf in Nuradilovo niet aannemelijk maakt nu blijkt dat hij elementaire basiskennis van de streek, alsmede van recente gebeurtenissen voor zijn vertrek ontbeert. Tevens bleek uit verzoekers verklaringen dat hij niet het slachtoffer was van persoonsgerichte of systematische vervolgingen, maar van een toevallige arrestatie. Evenmin is verzoeker op de hoogte van enige gerechtelijke stappen die tegen hem ondernomen zouden zijn.

De Raad treedt de Commissaris-generaal bij waar deze stelt dat van verzoeker, die beweert een taxichauffeur in de stad Khasavyurt te zijn geweest, redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij meer dan één straatnaam kan opnoemen. Verzoeker voldoet geenszins aan deze verwachting. Uit een analyse van het gehoorverslag van 5 juli 2005 blijkt immers dat verzoeker niet enkel een gebrekkige geografische kennis heeft maar de postcode niet kent, vooraanstaande figuren niet kan duiden, niet weet wanneer er verkiezingen waren en evenmin op de hoogte is van aanslagen en explosies, hoewel deze vlak voor zijn vertrek plaatsvonden (stuk 5 van het administratief dossier, p.11 e.v. en stuk 26 landeninformatie). Verzoeker volhardt in zijn relaas, doch weerlegt noch verklaart de motieven van de bestreden beslissing. Zijn betoog vermag niet een ander licht te werpen op de motieven van de bestreden beslissing. Deze zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier. De Raad maakt de motivering van deze beslissing dan ook tot de zijne en beschouwt ze als zijnde hier hernomen. Verzoekers relaas is ongeloofwaardig, zodat in zijnen hoofde geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.3. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hem (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat hij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft hij aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van dit artikel 48/4. Luidens de bij de verweernota toegevoegde informatie (*subject related briefing: algemene en veiligheidssituatie Dagestan, update mei 2009*) blijkt dat de situatie in Dagestan niet van dien aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwetsieuzen status.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER